

Forslag

til

Lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

Fremsat den 12. juni 1956 af *finansministeren*.

I lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger foretages de i nedenstående §§ 1—8 anførte ændringer.

§ 1.

I § 10, stk. 1, udgår 1. og 2. punktum, og i stedet indsættes følgende:

„Den afgiftspligtige værdi er det vederlag, som modtageren skal yde for varerne, afgiften ikke medregnet. Kasserabatter skal dog altid medregnes til den afgiftspligtige værdi; det samme gælder andre rabatter, når de er betinget af vilkår, der ikke er opfyldt ved selve købet. Til den afgiftspligtige værdi medregnes endvidere i alle tilfælde agentprovision o. lign.“

§ 2.

§ 11, stk. 1, affattes således:

„Såfremt en anmeldt virksomhed udleverer varer direkte til forbruger eller til eget detailudsalg, og virksomheden ikke sælger den pågældende vare på anden måde i et sådant omfang, at der efter finansministeriets skøn foreligger en virkelig engrospris, er den afgiftspligtige værdi de pågældende varers detailpris, afgiften ikke medregnet, med et fradrag på 20 pct. af denne pris. I tilfælde, hvor der iøvrigt måtte bestå et interessefællesskab mellem en anmeldt virksomhed og et detailudsalg, således at den ene virksomhed er interesseret i det økonomiske udbytte af den anden virksomhed, kan finansministeriet kræve, at varer, der af den anmeldte virksomhed udleveres til det pågældende detailudsalg, afgifts-

berigtiges på samme måde som ved udlevering til eget detailudsalg.“

§ 3.

§ 15, stk. 2, 1. punktum, affattes således:
„Afgiften af den i en måned stedfundne afgiftspligtige omsætning skal være indbetalt til de af finansministeriet anviste indbetalingssteder inden udgangen af den 2. måned efter den måned, i hvilken omsætningen har fundet sted.“

§ 4.

I § 18 tilføjes ordene:

„Afgiftsgodtgørelse kan kun ske med et beløb svarende til afgiften beregnet efter den på returneringstidspunktet gældende afgiftssats. For varer, der returneres til den afgiftspligtige virksomhed på et tidspunkt, der ligger mindre end en måned forud for en af de i medfør af § 51 fastsatte terminer for nedsættelse af afgiftssatserne, kan afgiftsgodtgørelse kun ydes, såfremt returneringen finder sted inden 10 dage efter leveringen, eller såfremt forholdene iøvrigt i ganske særlig grad taler derfor.“

§ 5.

I § 20 tilføjes ordene:

„I tilfælde, hvor ansættelse af den afgiftspligtige omsætning skal ske for et tidsrum, i hvilket forskellige afgiftssatser har været gældende, foretages særskilt ansættelse af den afgiftspligtige omsætning i de enkelte afgiftssatseres gyldighedsperiode indenfor det pågældende tidsrum.“

§ 6.

§ 31 bortfalder.

§ 7.

Afsnit II (§§ 34—38 inkl.) bortfalder.

§ 8.

§ 51 affattes således:

„Stk. 1. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, kan stadfæstes straks efter vedtagelsen, jfr. grundlovens § 42, stk. 7. Loven træder i kraft den 15. marts 1955.

Stk. 2. Når afgifter efter afsnit I skal

nedsættes eller bortfalde, skal det ske ved en trinvis nedsættelse af de i §§ 13 og 14 anførte afgiftssatser således, at afgiftssatserne nedsættes kvartalsvis med højst 10 pct. af deres oprindelige størrelse.

Stk. 3. Tidspunktet for nedsættelse eller bortfald af afgifter efter afsnit I fastsættes af finansministeren ved en i lovtidende indrykket bekendtgørelse.“

§ 9.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven træder i kraft den 1. juli 1956.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 43 af 14. marts 1955 om forbrugsbegrænsende foranstaltninger blev der indført omsætningsafgift på en række varer, bl. a. manufakturvarer og beklædningsgenstande. Afgiften i henhold til denne lov er henlagt til engrosledet, således at afgiften normalt opkræves ved salget fra grossist (eventuelt fabrikant) til detailhandler.

Fra erhvervenes side er der fremsat ønsker om, at der på et så tidligt tidspunkt som muligt gennemføres bestemmelse om, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes for at mindske ulemperne for erhvervslivet, når der til sin tid er truffet afgørelse om, at afgiften skal bortfalde, hvorved bemærkes, at loven udløber den 31. marts 1957.

I forbindelse med disse ønsker blev der af medlemmer af det konservative folkeparti den 24. november 1955 i folketinget fremsat forslag til folketingsbeslutning om ændring af omsætningsafgiften af manufakturvarer og beklædningsgenstande m. v., gående ud på at opfordre finansministeren til at udarbejde forslag til ændringer i afgiftsloven, således at afgiften blev omlagt til detaileddet.

I det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af dette forslag til folketingsbeslutning, har man herefter drøftet dette forslag og forskellige andre spørgsmål om ændringer i afgiftsloven. Under behandlingen i udvalget har det vist sig, at der ikke kunne skaffes flertal for en omlægning af afgiften til detaileddet, og drøftelserne har derefter koncentreret sig om andre veje til at formindske erhvervenes ulemper ved en eventuel ophævelse af afgifterne.

I konsekvens af den betragtning, at det ikke er muligt på forsvarlig måde at foretage en tilbagebetaling til detailhandlerne af de af lagrene erlagte

afgiftsbeløb, har udvalget fra forskellige erhvervsorganisationer modtaget henvendelse gående ud på, at problemet vedrørende detailhandlernes lagre af beskattede varer søges løst gennem en såkaldt aftrapningsordning, som skulle gå ud på, at afgifterne ved eventuel ophævelse ikke bortfalder på een gang, men nedsættes trinvis med passende mellemrum. En sådan fremgangsmåde skulle medføre, at detailforretningerne mellem nedsættelserne får mulighed for at afsætte deres lagre og derved formindske deres tab ved afgiftens bortfald. Endvidere skulle ordningen medføre den fordel for fabrikanter og grossister, at man undgår den tilbageholdenhed med indkøb, som må forventes at ville indtræde i den sidste tid, inden afgiften skal eller forventes at skulle falde bort.

Som resultat af drøftelserne af disse spørgsmål er man i udvalget nået til enighed om, at afgifterne på manufakturvarer m. v., når disse skal bortfalde, afvikles gennem en aftrapningsordning.

Nogle af udvalgets medlemmer er gået ind for, at tidspunktet for aftrapningens påbegyndelse fastsættes allerede nu, medens andre medlemmer har været af den opfattelse, at det ikke på indeværende tidspunkt kan afgøres, hvornår valutastillingen og statens finanser kan give grundlag for en afvikling af afgiften. Ved nærværende lovforslag, der bygger på den sidstnævnte opfattelse, er det i § 8 foreslået, at tidspunktet for aftrapningsordningens påbegyndelse til sin tid fastsættes ved en ministeriel bekendtgørelse.

For at en afviklingsordning skal medføre de mindste ulemper for erhvervene, og for at den kan gennemføres på kontrolmæssigt forsvarlig måde, bør nedsættelserne i afgiftssatserne pr. gang være

relativt små og tidsintervallerne mellem nedsættelserne relativt lange. Ordningen foreslås derfor gennemført med kvartalsvise nedsættelser på højst 10 pct. af de oprindelige afgiftssatsers størrelse.

Det nævnte folketingsudvalg har endvidere drøftet forskellige ændringer, hovedsagelig af teknisk art, i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, herunder en forlængelse af den i loven fastsatte indbetalingsfrist for omsætningsafgiften. Vedrørende disse ændringer henvises til de nedenstående bemærkninger til lovforslagets enkelte paragraffer.

Til § 1.

Efter den nugældende lovs § 10 skal alene rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved selve købet, medregnes til den afgiftspligtige værdi. Dette gælder såvel kasserabatter som andre rabatter. Som følge heraf kan kasserabat i visse specielle tilfælde holdes uden for den afgiftspligtige værdi, således f. eks. rabat for betaling samtidig med afhentning af varer eller for levering pr. efterkrav.

Dette forhold har voldt visse vanskeligheder, idet det medfører en ikke ønskelig forskelsbehandling af forskellige kundekategorier. I overensstemmelse med ønsker fra flere brancheorganisationer foreslås derfor, at alle kasserabatter skal medregnes til varernes afgiftspligtige værdi.

Til § 2.

Den nugældende bestemmelse i lovens § 11, stk. 1, indeholder en ubetinget regel om, at varer, der af en anmeldt virksomhed leveres til forbruger eller til eget detailudsalg, skal beskattes på grundlag af detailprisen med et fradrag på 20 pct. af denne pris.

I tilfælde, hvor detailavancen er forskellig fra det nævnte fradrag, fremkommer der herved en ulige beskatning i sammenligning med de tilfælde, hvor afgiftsberigtigelsen sker på grundlag af engrosprisen. I tilfælde, hvor en virksomhed, der leverer varer direkte til forbruger eller til eget detailudsalg, tillige afsætter tilsvarende varer til anden side i et sådant omfang, at de her opnåede priser er egnet som sammenligningsgrundlag, foreslås disse priser nu lagt til grund også ved afgiftsberigtigelsen af varer, der afsættes direkte til forbrugere eller til eget detailudsalg. Herved imødekommer man et ønske fremsat fra forskellige erhvervsorganisationer.

Forslaget er i overensstemmelse med § 8, stk. 2, i lov nr. 437 af 19. november 1950 om omsætningsafgift af forskellige varer m. v.

Til § 3.

Efter den gældende lovs § 15, stk. 2, skal afgiften af den i en måned stedfundne afgiftspligtige omsætning være indbetalt inden udgangen af den følgende måned. Ved lovens § 31 var indbetalingsfristen for lovens første halve år forlænget med 1 måned. Efter indtrængende henstilling fra erhvervenes side om hensyntagen til den udstrakte kredit, som de anmeldte virksomheder koutumemæssigt yder detailhandelen, har man administrativt bevaret den forlængede betalingsfrist for de hidtil forfaldne afgifter. Denne ordning foreslås nu lovfastet.

Til § 4.

I forbindelse med den i forslaget § 8 omhandlede ordning vedrørende eventuel nedsættelse eller bortfald af afgifterne har man anset det for nødvendigt at foretage indskrænkninger i adgangen til mod afgiftsgodtgørelse at returnere afgiftspligtige varer til de anmeldte virksomheder. Man kunne i modsat fald forvente et betydeligt antal returneringer — alene begrundet i afgiftsnedsættelserne — til skade for den tilsigtede rolige afvikling af afgifterne, og der ville herved desuden påføres de anmeldte virksomheder et betydeligt uproduktivt arbejde.

Bestemmelsen er af lignende art som lovbestemmelser i andre love, hvor afgifter er blevet nedsat.

Til § 5.

Forslaget, der er af rent teknisk karakter, er foranlediget af den i forslaget § 8 omhandlede afviklingsordning.

Til § 6.

Se bemærkninger til forslaget § 3.

Til § 7.

Det foreslås her at ophæve afsnit II i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, hvor der er fastsat særlige avancebestemmelser vedrørende bl. a. de varer, der er afgiftspligtige efter nævnte lov.

Til § 8.

Der henvises til de indledende bemærkninger til nærværende lovforslag.